

Posudek diplomní práce

Bc. Evy Železné

New Museum of Architecture / MOA - London (*Muzeum architektury*)

zpracované v zimním semestru 2012/2013

Zadání diplomní práce a komentář k úkolu

Zadání vychází z podmínek mezinárodní architektonické soutěže, která pro umístění nového muzea architektury předpokládá využití opuštěné elektrárny Battersea Power Station. Samotná stavba je ikonou místa a ovládá široké okolí. Návrh měl jednak respektovat zachované konstrukce a výraz objektu, jednak vhodně tato prostory využít a doplnit. Součástí projektu bylo i propojení s okolní městskou strukturou, vazby na komunikace a řešení okolního prostranství. Nedílnou součástí byla potom odpověď na to, jak vystavovat architekturu a nalezení symbiózy mezi racionální čistě utilitární konstrukcí průmyslové stavby a novými současnými zásahy.

Stavební program definuje 5 základních funkčních celků budovy:

prostory pro expozice (stálá sbírka, experimentální výstavy, dočasné výstavy, dílny), veřejně přístupné prostory (knihovna, auditoria, kavárna, restaurace, prodejny, apod.), technické zázemí (sklady, tzb), administrativa , parkoviště

Komentář k řešení

V první fázi práce na diplomním projektu se Eva Železná zabývala podrobně jednak analýzou a historií objektu elektrárny, stavebně technickým vývojem a historií provozu, jednak urbanistickými vazbami objektu na nejbližší okolí, dopravním napojením na město. Dalším velmi důležitým aspektem byly od počátku úvahy o tom, co je to muzeum architektury, jak architekturu, respektive její podstatu vystavovat. Tato analytická část projektu byla jak časově, tak obsahově velmi náročná.

Poznatky z analýzy a množství úvah o programu a jeho transformování do objektu bývalé elektrárny postupně vykrystalizovalo do jasného konceptu, který je založen na dominující struktuře zachované stavby vyrůstající z jemně zvlněné krajiny, která se prolíná do vnitřního dvora mezi oba zachované elektrárenské bloky. Tento prostor, původně zastřešený, je v návrhu otevřený, je to vnitřní prostranství, kde návštěvník zažívá expresivní prostorové vjemy, různé atmosféry zarámované kulisou obou bloků a vertikálami 4 komínů.

Přístupy k objektu muzea jsou logicky diferencovány, hlavní příchod od stanice metra je nově doplněnou stávající zástavbou, postupně se otvírá pohled na celou stavbu. Tento směr je podpořen zdí, která vybíhá z objektu, navádí návštěvníky a postupně jím prochází a propojuje oba bloky novou příčnou osou. Do místa hlavního vstupu a vstupní haly se sbíhají pěší cesty od parkoviště ukrytého pod travnatou zvlněnou krajinou a z druhé strany od řeky, od pobřežní promenády a nové pěší lávky přes Temže.

Pro návrh je podstatné, že samotný objekt je autorkou chápán jako exponát, zachovává jeho industriální charakter, nechává vyniknout konstrukce, jejich materiály a pracuje s různorodými prostorovými zážitky, které jí umožňuje gigantické měřítko stavby. Jsou místa, kde se vnitřní prostor otevírá na celou výšku, jinde vložená polopatra a patra umožňují průhledy, proměnu měřítek, vnímání různých prostorových atmosfér.

Základem pro dispoziční řešení byl rámcový stavební program. Podstatné pro vnitřní členění je diferenciací prostorů a funkčních celků od veřejně volně přístupných (vstupní hala, kavárna, prodejny, restaurace, vyhlídka, část vnitřního dvora, auditoria a přednáškové sály, apod.), přes muzejní sbírky a variabilní výstavní prostory až po specializované provozy jako jsou ateliéry, dílny, apod.. Toto členění vytváří podmínky pro rozmanitý život muzea, není omezen jenom na čistě muzejní a výstavní funkci.

Muzejní sbírky jsou členěny do dvou částí, v původním bloku, navazujícím na vstupní prostory je klasická expoziční část stálé sbírky, věnovaná jednak historii architektury, jednak se prolíná s

moderní architekturou 20.století a je založena na dialogu obou částí. Ve druhém bloku, který je propojen s klasickou expozicí jednak podzemní chodbou, jednak visutými lávkami, které rámuji vnitřní dvůr, je experimentální expozice, kde mají být dočasné výstavy, ale hlavně jsou zde umístěny prostory pro hry s prostorem, světlem, materiály, apod.. Je to interaktivní prostředí, kde do industriální struktury stavby je vložena soustava prostorových prvků s různými funkcemi, kde se má návštěvník seznamovat s tvorbou prostoru a tím, co ho ovlivňuje a charakterizuje. Tato část je pro mě podstatná, tady vidím hledání a nalézání odpovědi na základní otázku, jak vystavovat architekturu.

Grafická část práce je velmi dobře zpracovaná, jasně dokumentuje autorčin záměr. Textová část je stručnější, v úvodní esaji mi chybí úvaha popisující podstatu vnitřního členění a principy expozice. Také technická zpráva je poměrně stručná, dobře popisuje materiálové a barevné řešení, požární bezpečnost a komunikace, chybí mi popis konstrukčního řešení a TZB, přestože vím, že se těmito podstatnými částmi návrhu zabývala.

Průběh práce

Diplomantka pracovala na projektu samostatně, odpovědně a odevzdala projekt v požadovaném rozsahu, kvalitě a termínu.

Hodnocení

Eva Železná si pro svoji diplomovou práci vybrala náročné zadání. Její návrh je přesvědčivě zpracován, má jasný koncept založený na jedinečnosti industriální stavby, její revitalizace a propojení s novou náplní. Objekt muzea moderní architektury vhodně začleňuje do struktury města, kterou doplňuje a do jeho života. Logicky člení vnitřní prostory a návaznosti jednotlivých funkcí. Minimalizuje zásahy do vnějšího výrazu bývalé elektrárny a jasně odlišuje nové zásahy od původní stavby.

Rozsah práce, její složitost a mnoho koncepčních otázek, doplnění podkladů, apod., to vše si vyžádalo velké úsilí, soustavnou práci a kreativitu.

Diplomní projekt Evy Železné splňuje požadavky zadání diplomové práce, přináší jasný a zpracovaný koncept, který je komplexně a přesvědčivě dokumentován. Práci přijímám k obhajobě a i přes drobné výhrady navrhuji ohodnocení známkou:

A - výborně.

V Liberci 01.02.2013

Ing.arch.akad.arch. Jan Hendrych
vedoucí diplomové práce

